

Til § 11.

Bestemmelsen, som svarer til apotekerlovens § 22, har til hensigt under hensyn til den faglige og videnskabelige indsats, der ydes af sygehusapotekerne, i højere grad end efter den nugældende lov at side stille sygehusapotekerne med de almindelige apoteker.

For at begrænse oprettelsen af sygehusapoteker til de tilfælde, hvor der er baggrund for deres faglige og videnskabelige indsats, foreslås det, at sygehusapoteker normalt kun må oprettes ved store sygehuse, idet det samtidig forudsættes, at disse sygehusapotekers omsætning er tilstrækkelig stor til, at der på apotekerne kan beskæftiges en apoteker og mindst een provisor.

Til kapitel III: Apotekspersonale.

Til § 12.

Reglen i stk. 1 er ny. Man foreslår provisor som betegnelse for alle til apoteket knyttede farmaceutiske kandidater bortset fra apotekeren.

Reglen i stk. 2 bygger på bestræbelserne for at gennemføre samarbejde mellem de skandinaviske lande også på apotekervæsenets område, herunder Det Nordiske Farmakopénævns arbejde på at stemme landenes farmakopeer. Som følge heraf vil der efterhånden blive en naturlig basis for udveksling af provisorer imellem landene.

Reglen i stk. 3 åbner adgang for sundhedsstyrelsen til at tillade enkeltpersoner at gøre tjeneste på dansk apotek. De i stk. 2 og 3 omhandlede tilladelser forudsættes betinget af, at de pågældende har dokumenteret, at de har erhvervet sig fyldestgørende kendskab til de her i landet gældende regler om udlevering af lægemidler m. v.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den nugældende apotekerlovs § 10, stk. 1; der er dog efter forslag fra Danmarks Apotekerforening foreslået en regel om, at sundhedsstyrelsen kan tillade en apoteksmedhjælper også at bestyre et apotek, idet dette i visse tilfælde i kortere perioder kan være en nødvendighed.

Til § 14.

Apotekernes eksaminerede personale omfatter for tiden farmaceutiske kandidater og eksaminater.

Det ueksaminerede personale omfatter disciple, defektricer og defektriceelever m. v.

Det daglige arbejde på apotekerne har nu udviklet sig således, at det findes naturligt til aflastning af det eksaminerede personale at give den fuldt uddannede del af det tekniske personale visse selvstændige be-

føjelser som apoteksassistenter under forudsætning af, at de pågældende erhverver sig den nødvendige specielle uddannelse.

Til § 15.

Den nu i apotekerlovens § 11 indeholdte bestemmelse om disciples foruddannelse er udeladt som overflødig. Forslaget om oprettelse af lærekontrakt, som skal forelægges sundhedsstyrelsen til godkendelse, er en nydannelse.

Til kapitel IV: Arbejdsoverenskomster.

Til §§ 16—17.

Efter den nugældende apotekerlovs § 9, stk. 2, henviser indenrigs- og boligministeren, når en konflikt mellem apotekere og apoteksmedhjælpere medfører fare for standsning af eller væsentlig indskrænkning i medicinforsyningen, konflikten til den i henhold til lovgivningen om mægling i arbejdsstridigheder udnævnte forligsmand, hvorefter sagen behandles efter de i denne lovgivning indeholdte regler.

De senere års ustadige økonomiske forhold har besværliggjort lønforhandlingerne mellem Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening, således at man gentagne gange har stået overfor trusler om arbejdsnedlæggelse fra farmaceuternes side, hvorefter konflikten i henhold til den nævnte lovbestemmelse er blevet henvist til forligsmanden. Forhandlingerne hos forligsmanden er imidlertid også flere gange endt med negativt resultat, bl. a. fordi apotekerne ikke er i stand til at skaffe dækning for eventuelle lønforhøjelser gennem prisforhøjelser, da sådanne alene kan ske ved ændring i den fastsatte medicintakst. Som følge heraf har indenrigs- og boligministeren, når forhandlingerne hos forligsmanden er strandet, måttet mægle mellem de 2 organisationer og eventuelt være nødsaget til at forhøje medicintaksten, såfremt ministeriet har ment, at farmaceuternes lønkrav helt eller delvis har været berettiget og på den anden side har fundet det rimeligt helt eller delvis at give apotekerne dækning for de forøgede lønudgifter.

Under hensyn hertil har indenrigs- og boligministeriet fundet det hensigtsmæssigt at foreslå indført en særlig faglig mæglingsinstitution på dette område, idet en sådan permanent og sagkyndig institution formentlig vil have særlige muligheder for at bilægge arbejdskonflikter på apotekerne.

De tekniske regler i § 17 i lovforslaget svarer i det store og hele til reglerne i loven om mægling i arbejdsstridigheder, jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 21. december 1945; i afstemningsreglerne er der dog foreslået den ændring, at for hver procent, hvormed